

כיצד מחנכין?

עלון מס' 114

כ"ק אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זיע"א רבי יקותיאל יהודה הלברשטאם זצ"ל

להפתעתו, במקום לבקש כסף, שאלו האדמו"ר מה סדר יומו. בחוסר חשק סח לאדמו"ר כיצד הוא מעביר את ימי השבוע במעשים הרחוקים מדרך הישר, עד שלבסוף הפטיר: "אני בטוח שהאדמו"ר לא קרא לי כדי לשמוע על בילויים גשמיים. הנה הכנתי את הכסף עבור בניית הקריה החדשה בנתניה..."

למרבה תדהמתו לא רצה האדמו"ר לקבל ממנו אף פרוטה! האדמו"ר החל לנזוף בו קשות על אורח חייו המנוכר לאביו שבשמים.

הלה יצא מן החדר נרעש ונסער, עד כדי כך שלא היה מסוגל לנהוג בעצמו במכוניתו בדרך חזור...

לאנשי ביתו הסביר האדמו"ר את פשר מעשיו: "מכירו אנכי ויודע אני שאך ורק בגלל הרשעים הארורים הוא מתנהג כגוי. אמרתי לעצמי, אכן כעת הוא חי בטוב ובנעימים ויש לו 'עולם הזה' במלואו, אבל יום יבא והוא יתייצב לפני בית דין של מעלה. מה יהיה אז עליו?"...

"חסתי על נשמתו האומללה, ולכן הזמנתי לשמוע תוכחת מוסר, כי אפילו אם היו לו כאן בחדרי כמה דקות של הרהורי תשובה, כבר יהיה מצבו קצת יותר טוב..."

(מתוך 'התקרבות' גליון מס' 521)

מספר הרה"ח שלמה נויבירט שליט"א: מעשה שארע באחד ממחנות העקורים על אדמת אירופה. אחד הבחורים, תלמיד של רבינו מצאנז קלויזנבורג, נקעה נפשו מצער ורצה לעזוב את אורח החיים החרדי ולפרוק עול רח"ל. הוא הביע את רצונו לעזוב את המקום בפני רבינו. אך רבינו שאל: מה חסר לך? מה לא טוב לך? הרי יש לך כאן הכל! אין לך דאגות פרנסה. למה לעזוב ולהתמודד לבד.

הלה התעקש לעזוב והחליט להתחכם בצורה אחרת. הוא הודיע לרבינו כי רצונו לעזוב כדי ללכת לתיאטרונות ולצפות בסרטים. הוא היה בטוח שהדברים יביאו את רבינו לכלל כעס והוא יגרשנו מעל פניו.

מעשה בבחור אשר הרבי הכירו עוד לפני השואה. למרבה הצער, אחר השואה הפך לאיש קל ומצבו הרוחני התדרדר יותר ויותר. הרבי הזמינו אליו ושאלו בחיבה גלויה אודות מצבו הכלכלי.

השיב הבחור: "אני מחפש עבודה ולא מוצא..."

ענה הרבי: "אז בוא אלי ואממן לך את כל צרכיך..."

ואכן כעבור כמה ימים הגיע הבחור לבית הרבי ומנה בפרוטרוט את כל צרכיו. הרבי קיים את הבטחתו והעניק לו את הסכומים שבקש. טרם צאתו, אמר הבחור בעזות כי הוא מתעתד לצאת הערב לבילויים ואין לו תקציב לזה.

"אתן לך סך זה" אמר הרבי, "כי הרי הבטחתי לך". אמר ולא יסף. ואכן נתן.

הבחור לא האמין למשמע אוזניו. הוא היה בטוח שהרבי 'יגלגל אותו מכל המדרגות' בשל בקשה כזו, ותחת זה הרבי לא מוכיחו, ולא זו בלבד אלא נותן לו כפי שהבטיח, ברוגע ובשלווה.

נטל הלה את הכסף, רכש כרטיס כניסה ונכנס לאן שנכנס. אך בשעת מעשה, ללא הודעה מוקדמת, נפתח לפתע מעיין דמעות בעיניו. הוא בכה ללא הפוגות והרהר: 'הצדיק נותן לי כסף ואני משתמש בו כדי לטמא את עיניי'...

ואז קם מהאולם והפך תוך זמן קצר לבעל תשובה גמור!

אחד מתושבי קלויזנבורג לשעבר, שהיה עשיר מופלג, התגורר בניו יורק. הלה היה איש עסקים מצליח ותרם סכומים גדולים למטרות צדקה וחסד. אך ארחות חייו היו רחוקים מאורחותיהם של היראים לדבר ה'...

באחד הימים הזמינו האדמו"ר מצאנז קלויזנבורג אליו. הימים היו ימי ראשית הקמתה של קרית צאנז בנתניה. הגביר הכין סך של 000,05 דולר לתרומה, שהיה אז סכום אסטרונומי, ונכנס לאדמו"ר.

להמשך קיומו של העלון, למי שמכיר בערכו וחשיבותו,
מתקבלות תרומות לע"ג, או לשמחות וכדו'

לתרומות/הנצחות, או לקבלת העלון באימייל, וכן לתגובות: blu.israel@gmail.com

אך רבינו לא נבהל כלל. "כמה פעמים בשבוע אתה רוצה ללכת לשם?" התעניין רבינו.

ענה הבחור: "פעם בשבוע ביום רביעי".

"אז בוא אלי ביום רביעי ואני אשלם לך את מחיר הכרטיס" השיב הרבי.

ואכן הוא התייצב ביום רביעי. האדמו"ר חיך אליו והושיט לו שני מארקים לרכישת כרטיס לסרט...

הדבר חזר על עצמו גם בשבוע שלאחריו. אך בשבוע השלישי הוא כבר לא הגיע. הוא התבייש מרבינו והבין לבד שהוא עלול לירד לעבר פי שחת.

סופו של דבר היה שהוא תפס את עצמו וחזר לדרך התורה במלא מובן המילה, ואף זכה להקים דורות ישרים מבורכים.

כאשר ר' דוד גרליץ שיפץ והרחיב את מאפייתו הנודעת, מאפיית גרליץ בירושלים, עבדה אצלו קבוצת פועלים יהודים. הרה"ח ר' פישל רוזנר היה מגיע לשם מידי יום ומניח להם תפילין.

אך היה שם פועל אחד שבשום אופן לא רצה להניחם. לא עזרו כל התחנונים וההסברים...

חלפו כמה שנים, ויום אחד נכנס למאפייה יהודי הנראה כראש ישיבה וספר חשוב תחת שחיו. הוא נגש לר' דוד גרליץ ומזדהה כאותו פועל סרבן...

שאלו ר' דוד: איך הגעת להיות ראש ישיבה?

סח הלה: פעם נסעתי עם חבר לבלות בסוף שבוע בנתניה. בליל שבת היינו משועממים וחפשנו אטרקציה. מאן דהו הציע לנו לקפוץ לקרית צאנז והוסיף: יש שם אדמו"ר, זה מעניין...

נכנסנו לבית המדרש ובדיוק האדמו"ר עמד להתחיל קידוש. לפתע הוא הגביה את עיניו והביט בי במבט חודר כליות. לא הבנתי מה הוא רוצה ממני. כך הביט בי שלש דקות ואז פתח בקידוש.

בלילה לא הצלחתי לעצם עין. כל הזמן הרהרתי "מה הרבי הזה רוצה ממני?"... למחרת לא הסכמתי ללכת לים ואמרתי לחברי שאינני חש בטוב.

בסופו של דבר מצאתי את עצמי תר אחר ישיבה ונכנס ללמוד בישיבת פורת יוסף בירושלים...

הרה"ח אליעזר אסטרייכר שליט"א מספר: מעשה בניצול שואה שהסתובב אחר המלחמה כשהוא שקוע בדכאון קשה. מלבד משחק שחמט לא עניין אותו שום דבר בעולם. הוא לא למד ולא התפלל. רק שחמט... בזה הוא היה אלוף ואהב מאוד לשחק.

יום אחד קרא לו רבינו ובקשו לשחק עמו שחמט. עיניו נדלקו מרוב שמחה. הוא הוזמן למחרת למשחק מיד אחר תפילת שחרית. ואכן למחרת התייצב בבית רבינו בשעה היעודה והמשחק החל. כולם הגיעו לצפות במשחק והמחנה כולו היה כמרקחה... הלה לימד את רבינו בקצרה את הכללים ואז סידר את כלי המשחק. רבינו "נתן" לו לנצח והלה הסתובב כמלך בגדוד בכל רחבי המחנה כאשר כולם מספרים שהוא ניצח את רבינו במשחק השחמט...

למחרת הוא הגיע מעצמו ושאל את רבינו אם יאות לשחק עמו שוב. אמר לו רבינו: עכשיו כבר יש לי ממך דרישות. אם אתה תנצח, אני מתחייב ללמוד שש שעות ברציפות. אבל אם אני אנצח, אתה מתחייב ללמוד אתי עשרים דקות ברציפות. הלה שהיה בטוח שנצחנו מובטח, נתן את הסכמתו.

כעת הפתיעו רבינו וניצח אותו במשחק. בלית ברירה הוא נאלץ ללמוד עם רבינו עשרים דקות...

למחרת שוב הוא נכנס לרבינו ובקש לשחק שחמט כאשר הוא בטוח שהפעם הוא כבר למד לקח והוא יהיה המנצח. רבינו הסכים אך הרחיב את התנאי לשלושים וחמש דקות של לימוד איתו. הלה הסכים.

למרבה צער, גם הפעם רבינו ניצח... כך מיום ליום עלה המחיר בעוד רבע שעה... כעבור שלושים יום כבר השתתף הבחור בכל סדרי הישיבה, ושלא מרצונו הפך לבחור ישיבה מן המניין, והמאור שבה החזירו למוטב! הוא יצא מהדכאון, קיבל חשק ללמוד ועלה סוף סוף על דרך המלך.

כאשר נשאל רבינו למה לא ניצח אותו כבר ביום הראשון, השיב: אם הייתי מנצח אותו בפעם הראשונה, אזי הייתה זו גם הפעם האחרונה... כאשר הוא חש את מתיקות הנצחון פעם אחת, ממילא הוא כבר נגרר לשחק שוב בכל יום עד שהחזרתיו למוטב...

[מתוך 'המבשר תורני', חקת תשפ"ד]

אשמח לשמוע רעיונות והצעות ייעול - הכל יתקבל בברכה.

ישראל חיים בלומנטל.

לתרומות/הנצחות, או לקבלת העלון באימייל, וכן לתגובות: blu.israel@gmail.com

לעילוי נשמת הרה"ח **לוי יצחק** בן רבי אברהם יששכר דב **קניג** זצ"ל

נלב"ע בז"ך בתשרי תשע"ו. ת.נ.צ.ב.ה.